

Ministerstwo Zdrowia

Podsekretarz Stanu
Katarzyna Kęcka

RKLU.81223.2.2026.BB
Warszawa, 23 stycznia 2026

Komunikat w sprawie wykonywania procedur medycyny estetyczno-naprawczej

W związku z licznymi zapytaniami kierowanymi do Ministra Zdrowia w sprawie uprawnień, jakie powinny posiadać osoby wykonujące procedury medycyny estetyczno-naprawczej (wcześniejsza nazwa: medycyna estetyczna) informujemy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami uprawnienia takie posiadają wyłącznie lekarze specjaliści dermatologii i wenerologii oraz chirurgii plastycznej, a także inni lekarze i lekarze dentyści (zwani dalej: lekarzami), posiadający prawo wykonywania zawodu na czas nieokreślony, którzy odbyli dodatkowe szkolenia i uzyskali certyfikaty w zakresie wykonywania procedur medycyny estetyczno-naprawczej. Zawód lekarza jest zawodem regulowanym, a procedury medycyny estetyczno-naprawczej są od lat przedmiotem szkolenia specjalizacyjnego lekarzy w dziedzinie dermatologii i wenerologii oraz chirurgii plastycznej. Wykonywanie ich związane jest z koniecznością przeprowadzenia wcześniejszego badania przedmiotowego i podmiotowego, wykonania dodatkowej diagnostyki, dokonania oceny zagrożeń związanych z zastosowaniem leków i wypełnień podawanych w drodze iniekcji (iniekcje obwarowane przepisami prawnymi), wykluczeniem przeciwwskazań, prowadzeniem dokumentacji medycznej, właściwego postępowania z odpadami medycznym oraz posiadaniem umiejętności i uprawnień do wdrożenia leczenia skutków powikłań.

Procedury medycyny estetyczno-naprawczej są świadczeniami zdrowotnymi o dużym ryzyku wystąpienia powikłań, zagrożenia życia lub zdrowia, dlatego podlegają regulacji przez Ministra Zdrowia. Przepisy art. 17 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2026 r. poz. 37), zwanej dalej „ustawą” oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 czerwca 2023 r. w sprawie umiejętności zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz.U. 2023 poz. 1189) sformalizowały medycynę estetyczno-naprawczą, jako certyfikowaną umiejętność zawodową lekarzy i lekarzy dentyistów, przedstawiając w art. 3 ust. 1b pkt 1 lit. c ustawy definicję legalną umiejętności zawodowych, wskazując że „umiejętnościami zawodowymi określa się nabywanie umiejętności z zakresu danej dziedziny medycyny albo kilku dziedzin medycyny lub będące umiejętnościami udzielania określonych świadczeń zdrowotnych”. Obowiązujące przepisy wyraźnie zatem wskazują, że procedury medyczne wchodzące w zakres umiejętności zawodowych (dotyczy również procedur medycyny estetyczno-naprawczej) są świadczeniami zdrowotnymi wykonywanymi przez lekarzy. Świadczenia zdrowotne w myśl art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, z późn. zm.), to działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania, Takim właśnie przepisem odrębnym regulującym zasady wykonywania innych działań medycznych jest rozporządzenie w sprawie umiejętności zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów, natomiast tymi innymi działaniami medycznymi jest medycyna estetyczno-naprawcza. Innymi słowy, prawodawca formalizując zasady regulujące wykonywanie procedur

medycyny estetyczno-naprawczej w akcie prawnym ustalającym sposób wykonywania zawodu lekarza, wpisuje te procedury w zakres pojęciowy świadczenia zdrowotnego. Z kolei definicja „zdrowia” wg Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ukazuje zdrowie jako „stan całkowitego dobrego samopoczucia/dobrostanu fizycznego, psychicznego i społecznego, a nie tylko jako brak choroby czy brak niepełnosprawności”. Lekarz posiadający prawo wykonywania zawodu na czas nieokreślony oraz posiadający udokumentowaną wiedzę i umiejętności, wykonuje zatem świadczenia zdrowotne mające na celu również poprawę zdrowia. Udzielanie świadczeń zdrowotnych stanowi działalność leczniczą w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej, co warunkuje wykonywanie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi wyłącznie w zarejestrowanych podmiotach wykonujących działalność leczniczą.

Osobą nieuprawnioną do wykonywania procedur medycyny estetyczno-naprawczej jest każda osoba nieposiadająca kwalifikacji zawodowych lekarza, a zatem nieuprawnieni do ich wykonywania są pracownicy innych zawodów medycznych, kosmetolodzy, kosmetyczki i inne osoby pomimo, iż posiadają certyfikaty odbytych szkoleń z zakresu jakiegokolwiek procedury medycyny estetycznej. Uzyskane na szkoleniach czy kursach przez osoby nieuprawnione certyfikaty z zakresu procedur medycyny estetyczno-naprawczej świadczą wyłącznie o odbyciu takiego szkolenia, natomiast nie nadają uprawnień do ich wykonywania, co potwierdza również stanowisko wydane przez ówczesnie połączone Ministerstwo Edukacji i Nauki. Procedury medycyny estetyczno-naprawczej, które są od wielu lat elementem zatwierdzonych przez Ministra Zdrowia programów specjalizacji w dziedzinie dermatologii i wenerologii oraz chirurgii plastycznej nie mogą być jednocześnie przedmiotem szkolenia innych zawodów, bowiem do ich wykonywania oraz leczenia powikłań niezbędna jest wiedza i uprawnienia lekarskie.

Procedury medycyny estetyczno-naprawczej podlegające przez lekarzy certyfikacji określone zostały w dokumencie zatwierdzonym przez Ministra Zdrowia pn. „Minimalny standard przeprowadzania certyfikacji umiejętności zawodowej medycyny estetyczno-naprawczej przez organizatorów certyfikacji”. Dokument ten dostępny jest na stronie internetowej Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego (CMKP) w zakładkach otwieranych w kolejności: Kształcenie/Podyplomowe/Umiejętności zawodowe lekarzy i lekarzy dentyistów/ Minimalne standardy na podstawie, których będzie prowadzona certyfikacja/Medycyna estetyczno-naprawcza (028). W minimalnym standardzie wskazano, że zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do uzyskania przez lekarza certyfikatu z medycyny estetyczno-naprawczej (kod 028) obejmuje wykonywanie następujących procedur:

- a) zabiegi z użyciem toksyny botulinowej,
- b) zabiegi z użyciem kwasu hialuronowego usieciowanego (wolumetria, liftingowanie, modelowanie),
- c) zabiegi z użyciem kwasu polimlekowego,
- d) zabiegi z użyciem hydroksyapatytu wapnia,
- e) zabiegi z użyciem polikaprolaktanu,
- f) mezoterapia z użyciem kwasu hialuronowego nieusieciowanego, aminokwasów, witamin, polinukleotydów, kolagenu, mikro- i makroelementów, peptydów, enzymów, koenzymu oraz leków w celu leczenia, odbudowy, rewitalizacji, profilaktyki przeciwstarzeniowej,
- g) zabiegi z użyciem osocza bogatopłytkowego i fibryny,
- h) urządzenia medyczne stosowane w medycynie estetyczno-naprawczej oparte na różnych technologiach posiadające certyfikaty medyczne zgodnie z rejestracją, w tym: lasery wysokoenergetyczne (lasery frakcyjne ablacyjne i nieablacyjne, CO₂, Pico- i Nanosekundowe, Tulowy, KTP, pulsacyjny barwnikowy, Nd:YAG, Q-switch, Er:YAG, Er:glas, aleksandrytowy, diodowy, Excimer), IPL (również światło szerokopasmowe), radiofrekwencja mono- i bi-polarna, ultradźwięki, HI-FU, krioterapia, plazma, elektrochirurgia, karboksyterapia, lampa LED, fala uderzeniowa,
- i) peelingi medyczne średniogłębokie i głębokie oparte na dopuszczonych substancjach chemicznych,

j) wszelkie procedury iniekcyjne związane z podaniem leków: hialuronidaza, glikokortykosteroidy, fosfatydylocholina,

k) procedury związane z medycyną naprawczą: zabiegi przywracające wygląd oraz przywracające funkcję po urazach, chorobach, operacjach w tym leczenie powikłań pozabiegowych i ich skutków,

l) procedury medyczne z użyciem nici medycznych, skleroterapia, lipotransfer-przeszczepianie autologicznej tkanki tłuszczowej, lipoliza iniekcyjna.

Lekarz musi posiadać przy tym odpowiednią wiedzę dotyczącą: właściwych wskazań do zabiegów, harmonogramu i sposobu ich wykonywania, przeciwwskazań, możliwych powikłań i sposobu postępowania w przypadku ich wystąpienia, zasad bezpieczeństwa związanych z właściwym aseptycznym i antyseptycznym wykonaniem procedur medycznych oraz znajomość podstaw prawnych dotyczących wykonywania procedur medycyny estetyczno-naprawczej i warunków, jakie muszą spełniać gabinety lekarskie. Wymienione procedury przeznaczone do wykonywania wyłącznie przez lekarzy nie obejmują mezoterapii mikroigłowej i zabiegów wykonywanych na urządzeniach dopuszczonych do użytku przez inne osoby niż lekarze.

Zgodnie z art. 17 ust. 20 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry organizatorzy certyfikacji na podstawie wyżej wymienionego minimalnego standardu opracowują regulamin certyfikacji, określając w nim ten sam zakres procedur, które wchodzi w skład danej umiejętności. Na mocy uzyskanej rejestracji prowadzonej przez CMKP regulaminy te stają się wiążącym aktem prawnym.

Należy podkreślić, że zapewnienie bezpieczeństwa osób korzystających z procedur medycyny estetyczno-naprawczej powinno polegać przede wszystkim na eliminowaniu wystąpienia jakichkolwiek zagrożeń życia i zdrowia związanych z wykonanym zabiegiem oraz pojawieniu się objawów niepożądanych. Dlatego ważnym jest, by procedura medycyny estetyczno-naprawczej od początku do końca wykonywana była przez lekarza, tj. osobę uprawnioną i odpowiedzialną za cały proces realizacji ryzykownego zabiegu, włącznie z diagnostyką i leczeniem powikłań. Tylko takie działanie zapewni bezpieczeństwo zdrowotne osobom poddającym się tym procedurom medycznym. Powyższe wymagania dotyczące stworzenia pełnego bezpieczeństwa dla osoby poddającej się zabiegom, determinują w sposób naturalny wyznaczenie granicy wykonywania procedur medycyny estetyczno-naprawczej przez lekarzy i zabiegów kosmetologii estetycznej o małym ryzyku wystąpienia powikłań niewymagających bezpośredniego leczenia.

Zwracamy uwagę, że to producent danego urządzenia bierze na siebie odpowiedzialność za bezpieczeństwo zdrowotne osób poddających się zabiegom wskazując w ulotce i procesie rejestracji warunki zastosowania danego rodzaju wyrobów oraz wskazując kwalifikację jego użytkowników, tj. osób, które mogą na nim pracować. Jeżeli zatem producent określa dane urządzenie, jako medyczne nie wskazując dodatkowych parametrów oraz kwalifikacji innych użytkowników to należy uznać, że urządzenie takie może być użytkowane wyłącznie przez lekarza lub w zależności od rodzaju urządzenia także przez innych pracowników medycznych (np. do celów rehabilitacji). Jeżeli z kolei producent urządzenia wskazuje w ulotce innych użytkowników niż lekarzy, to tym samym określa jego parametry użytkowania, jako nie stwarzające ryzyka zagrożenia zdrowia i wystąpienia powikłań. Wykonywanie procedur medycyny estetyczno-naprawczej winno odbywać się w oparciu o rejestrowane w Polsce produkty i urządzenia.

Minister Zdrowia zajmuje się wyłącznie regulacją przepisów dotyczących zawodów medycznych i działalnością leczniczą, co wynika z art. 33 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512), tym samym nie zajmuje się regulacją zawodów niemedycznych, w tym zawodu kosmetologa i kosmetyczki.

Z wyrazami szacunku

Katarzyna Kęcka

Podsekretarz Stanu

/dokument podpisano elektronicznie/